VYKONÁVACIE NARIADENIE KOMISIE (EÚ) 2015/293

z 24. februára 2015,

ktorým sa do Registra chránených označení pôvodu a chránených zemepisných označení zapisuje názov [Liliputas (CHZO)]

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1151/2012 z 21. novembra 2012 o systémoch kvality pre poľnohospodárske výrobky a potraviny ([1]), a najmä na jeho článok 15 ods. 2 a článok 52 ods. 3 písm. b),

keďže:

(1) Žiadosť Litvy o zápis názvu „Liliputas“ do registra bola v súlade s článkom 50 ods. 2 písm. a) nariadenia (EÚ) č. 1151/2012 uverejnená v *Úradnom vestníku Európskej únie* ([2]).

(2) Voči predmetnému zápisu do registra vznieslo v súlade s článkom 51 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 1151/2012 námietku Poľsko, a to 13. septembra 2013 prostredníctvom oznámenia o námietke a 8. novembra 2013 formou odôvodneného stanoviska k námietke. Námietka bola uznaná za oprávnenú.

(3) Komisia v listoch z 8. januára 2014 vyzvala zainteresované strany, aby pristúpili k príslušným konzultáciám v snahe dosiahnuť vzájomnú dohodu v zmysle svojich vnútroštátnych postupov.

(4) Litve a Poľsku sa však žiadnu vzájomnú dohodu nepodarilo dosiahnuť.

(5) Vzhľadom na to, že k uzavretiu žiadnej dohody nedošlo, by Komisia mala prijať rozhodnutie v súlade s postupom uvedeným v článku 52 ods. 3 písm. b) nariadenia (EÚ) č. 1151/2012.

(6) V súlade s článkom 10 ods. 1 písm. c) nariadenia (EÚ) č. 1151/2012 namietateľ tvrdil, že zaregistrovanie názvu „Liliputas“ ako chráneného zemepisného označenia by ohrozilo existenciu čiastočne identického názvu, ochranných známok a výrobkov, ktoré sa na poľskom trhu legálne vyskytujú podstatne dlhšie ako päť rokov predchádzajúcich dňu uverejnenia žiadosti o zaregistrovanie názvu „Liliputas“ ako chráneného zemepisného označenia v *Úradnom vestníku Európskej únie* (15. jún 2013); podľa namietateľa by registrácia predstavovala ohrozenie existencie výrobku s názvom „Liliput“ (poľský syr s podobnými vlastnosťami, ako má syr „Liliputas“), ktorého názov je z fonetického hľadiska podobný názvu „Liliputas“.

(7) Namietateľ tvrdí, že výraz „Liliput“ sa v Poľsku všeobecne používa pri zmienke o výrobkoch, ktoré sa vyznačujú malou veľkosťou, pričom sa používa aj pri syre. Syr s názvom „Liliput“ sa v Poľsku legálne vyrába a predáva od roku 1971. Syr „Liliput“ sa vo vnútropodnikových štandardoch, technických inštrukciách či normách týkajúcich sa používania surovín uvádza popri ďalších druhoch syra, ako sú napríklad syry gouda, eidam alebo ementál. Tento výraz odkazujúci na poľský syr je u poľských spotrebiteľov zaužívaný a nijako nesúvisí s litovským syrom. Preto ho treba vnímať ako druhový názov pre v Poľsku existujúci špecifický druh syra. Pokiaľ ide o daný výrobok, poľský syr „Liliput“ svojimi vlastnosťami, vzhľadom a rozmermi pripomína litovský syr „Liliputas“. Na záver namietateľ konštatuje, že „Liliput“ a „Liliputas“ sú podobné výrobky nesúce druhové názvy. V dôsledku zaregistrovania názvu „Liliputas“ ako chráneného zemepisného označenia by teda poľskí výrobcovia nemohli na trh uvádzať svoj syr „Liliput“, ani daný syr vôbec označovať týmto názvom.

(8) Namietateľ okrem toho konštatuje, že výrobok a názov, ktoré sa majú zapísať do registra, nie sú v súlade s požiadavkami článku 5 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 1151/2012. Ako sa uvádza v uverejnenom jednotnom dokumente, syr bol pomenovaný „Liliputas“ vďaka svojej veľkosti. Z názvu „Liliputas“ preto nevyplýva, že výrobok pochádza z určitého miesta, ale obdobne ako v prípade poľského syra „Liliput“ len to, že má malú veľkosť. Ďalej treba uviesť, že vlastnosti výrobku nemožno pripísať jeho zemepisnému pôvodu, jednoducho súvisia s tým, že syr dozrieva v malých bochníkoch. Nie je preukázané, že na organoleptické vlastnosti syra „Liliputas“ má vplyv miestna mikroskopická pleseň *Penicillium pallidum Smith*. Okrem toho by zo skutočnosti, že výrobok bol vyrobený podľa vnútroštátnych noriem platných v ZSSR (Zväz sovietskych socialistických republík), vyplývalo, že by sa mohol vyrábať kdekoľvek v ZSSR a že medzi výrobkom a vymedzenou zemepisnou oblasťou neexistovala špecifická súvislosť. Napokon možno dodať, že syr „Liliputas“ by sa mal považovať za generický výrobok.

([1]) Ú. v. EÚ L 343, 14.12.2012, s. 1.
([2]) Ú. v. EÚ C 170, 15.6.2013, s. 46.

(9) Niekoľko poľských výrobcov syra využíva ochranu v podobe ochranných známok obsahujúcich slovo „Liliput“, a to vo forme zaregistrovanej slovnej a obrazovej ochrannej známky „Cheesland Liliput“ a „Ser Liliput“, ako aj použitej slovnej ochrannej známky „Serenada Liliput“. Objem produkcie poľského syra „Liliput“ je nemalý: v roku 2013 sa v priemyselnom meradle vyrobilo 2 762 ton tohto syra, ktorý sa predával v celom Poľsku v 2 250 obchodoch, pričom sa na trh EÚ vyviezlo 4,8 % objemu jeho produkcie. Na 90 % výroby syra „Liliput“ sa vzťahuje ochranná známka. Podľa názoru namietateľa by zápis názvu „Liliputas“ ako chráneného zemepisného označenia predstavoval ohrozenie jestvovania takýchto ochranných známok.

(10) Napriek uvedeným tvrdeniam predloženým namietateľom je vhodné zaregistrovať názov „Liliputas“ ako chránené zemepisné označenie z týchto dôvodov.

(11) Je síce isté, že motívom názvu syra „Liliputas“ bola jeho malá veľkosť, no je zrejmé, že tento názov za polstoročie jeho používania v Litve stratil súvislosť s jeho veľkosťou, pričom vzniklo silné prepojenie medzi týmto syrom a oblasťou jeho výroby. V súčasnosti sa v Litve názov „Liliputas“ nepopierateľne spája s ručne vyrábaným polotvrdým fermentovaným syrom vysokej kvality, ktorý sa vyrába v obci Belvederis. Litovskí spotrebitelia si tento názov nespájajú s poľským syrom alebo so štandardnou priemyselnou výrobou syra. Preto názov Liliputas, aj napriek tomu, že sa v ňom neodráža zemepisná súvislosť, spĺňa vymedzenie uvedené v článku 5 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 1151/2012, v ktorom sa uvádza, že chránené zemepisné označenie je označenie, ktorým sa identifikuje výrobok pochádzajúci z konkrétneho miesta, regiónu alebo krajiny.

(12) Vzhľadom na uvedené skutočnosti nemožno názov „Liliputas“ pokladať za druhový názov. Druhovými názvami sú názvy, pri ktorých síce existuje istá historická súvislosť s miestom, kde sa pôvodne vyrábal alebo predával výrobok, na ktorý odkazujú, v súčasnosti však už vôbec neexistuje prepojenie s daným miestom jeho zemepisného pôvodu. V prípade syra „Liliputas“ ide o presne opačnú situáciu. Najprv síce došlo k strate súvislosti medzi názvom tohto syra a jeho zemepisným pôvodom, ale teraz existuje úzke prepojenie medzi týmto syrom a oblasťou jeho výroby.

(13) Výrobok má vlastnosti a povesť, ktoré možno pripísať jeho zemepisnému pôvodu. V uverejnenom jednotnom dokumente sa uvádza, že syr bol pomenovaný „Liliputas“ podľa jeho veľkosti, objasňuje sa v ňom však aj to, že svoju osobitnú chuť a vôňu získava zrením v malých bochníkoch, a to vďaka pôsobeniu vnútornej mikroflóry a mikroskopickej plesne *Penicillium pallidum Smith*, ktorej sa darí v pivniciach v danej zemepisnej oblasti. Táto pleseň je pre pivnice v obci Belvederis špecifická a zodpovedá za tvorbu kyseliny mliečnej, ako aj čerstvú chuť a vôňu, ktoré sú charakteristické pre syr „Liliputas“. Daná oblasť disponuje osobitnými podmienkami, vďaka ktorým dokáže spomínaná pleseň existovať. K uchovaniu a rastu plesne okrem toho prispieva aj to, že syr sa vyrába ručne a bez mechanických postupov. Okrem toho má syr „Liliputas“ vynikajúce a dobre zdokumentované renomé – považuje sa za najvýznamnejší artikel v rámci litovského mliekarenského priemyslu. Uvedené skutočnosti boli podrobne opísané v uverejnenom jednotnom dokumente.

(14) Rozdiely medzi syrmi „Liliputas“ a „Liliput“ sú teda dostatočne zrejmé. Syr „Liliputas“ nemožno považovať za generický výrobok.

(15) Na margo tvrdenia, že syr „Liliputas“ sa mohol vyrábať kdekoľvek v ZSSR, keďže sa na jeho výrobu vzťahovali normy ZSSR, treba poznamenať, že zahrnutie výrobkov do pôsobnosti daných noriem bolo v tom čase povinné. Okrem toho z tejto okolnosti nevyplýva, že sa výrobok, ako sa uvádza v norme spomínanej v žiadosti Litvy, vyrábal inde. V každom prípade predmetný výrobok získal v rokoch 1969 až 1979 mnoho ocenení, diplomov, značiek kvality a medailí, pričom bol označovaný za litovský syr vyrábaný v obci Belvederis.

(16) Výraz „Liliput“ je z fonetického hľadiska podobný výrazu „Liliputas“, ktorý sa má zapísať do registra. Obidva názvy sa pôvodne týkali malej veľkosti syra. Hoci je syr „Liliputas“ výrobkom s výrazne špecifickým charakterom, vlastnosťami a povesťou, syr „Liliput“ sa mu v niektorých aspektoch podobá. Vzhľadom na podobnosť názvov, ako aj vizuálnu podobnosť oboch výrobkov by v dôsledku uplatňovania ochrany v zmysle článku 13 nariadenia (EÚ) č. 1151/2012 mohlo dôjsť k tomu, že v prípade zápisu názvu „Liliputas“ do registra by už výrobcovia poľského syra nemohli pri svojom syre používať výraz „Liliput“.

(17) Z dôkazov vyplýva, že používanie výrazu „Liliput“ nesúvisí s úmyslom využívať dobrú povesť syra „Liliputas“ vo svoj prospech. Spotrebitelia neboli, ani nemohli byť uvedení do omylu, pokiaľ ide o skutočný pôvod výrobkov. S obidvoma výrobkami sa predsa obchoduje na dvoch odlišných trhoch, kde sú dobre známe a správne označené. Z týchto dôvodov, ako aj z dôvodu, že sa preukázalo legálne používanie názvu „Liliput“, a to nepretržite a korektne po dobu aspoň 25 rokov pred predložením žiadosti o registráciu názvu „Liliputas“ Komisii, by sa v záujme spravodlivého prístupu a tradičného používania malo poskytnúť maximálne prechodné obdobie podľa článku 15 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 1151/2012.

(18) Z tohto konštatovania však nutne nevyplýva, že používanie výrazu „Liliput“ sa stane nezákonným. V súlade s článkom 41 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 1151/2012, ak možno preukázať, že pri zohľadnení všetkých relevantných faktorov, a to najmä existujúcej situácie v oblastiach spotreby, ako aj príslušných vnútroštátnych právnych predpisov alebo právnych predpisov Únie, sa výraz „Liliput“ stal druhovým názvom, na používanie tohto názvu by nemal mať vplyv zápis názvu „Liliputas“ do registra.

(19) Pokiaľ ide o ochranné známky obsahujúce výraz „Liliput“, ktoré sú predmetom žiadosti, registrácie alebo sa v dobrej viere tradične používali v rámci územia Únie ešte pred predložením žiadosti o registráciu názvu „Liliputas“ ako chráneného zemepisného označenia v súlade s článkom 14 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 1151/2012, uvedené ochranné známky sa môžu aj naďalej používať a v prípade daného výrobku obnoviť, a to za predpokladu, že inak došlo k splneniu všeobecných požiadaviek uvedených v právnych predpisoch týkajúcich sa ochranných známok.

(20) Na základe uvedených skutočností by sa názov „Liliputas“ mal zapísať do Registra chránených označení pôvodu a chránených zemepisných označení.

(21) Opatrenia stanovené v tomto nariadení sú v súlade so stanoviskom Výboru pre politiku kvality poľnohospodárskych výrobkov,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Názov „Liliputas“ (CHZO) sa zapisuje do registra.

Názov uvedený v prvom pododseku tohto článku označuje výrobok triedy 1.3. Syry uvedené v prílohe XI k vykonávaciemu nariadeniu Komisie (EÚ) č. 668/2014 ([1]).

Článok 2

Výraz „Liliput“ možno používať na označenie syra, ktorý nezodpovedá špecifikácii syra „Liliputas“, a to počas obdobia 15 rokov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.

Článok 3

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 24. februára 2015

Za Komisiu

predseda

Jean-Claude JUNCKER

([1]) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 668/2014 z 13. júna 2014, ktorým sa stanovujú pravidlá uplatňovania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1151/2012 o systémoch kvality pre poľnohospodárske výrobky a potraviny (Ú. v. EÚ L 179, 19.6.2014, s. 36).